

Sk kapitola 20.

[1] Když ten zmatek ustal, svolal si Pavel učedníky a povzbudil je. Pak se s nimi rozloučil a vydal se na cestu do Makedonie. [2] Prošel tamější krajiny, vytrvale povzbuzoval bratry slovem Božím a přišel do žecka, [3] kde strávil tři měsíce. Když se chystal vyplout do Sýrie, zosnovali proti němu Židé úklady, a proto se rozhodl vrátit se přes Makedonii. [4] Doprovázel ho Sopatros, Pyrrhův syn z Beroje, Aristarchos a Sekundus z Tesaloniky, Gaius a Timoteus z Derbe a Tychikos a Trofimos z Asie. [5] Ti šli napřed a čekali na nás v Troadě. [6] My jsme po velikonocích vypluli z Filip a přijeli jsme k nim do Troady až za pět dní. Tam jsme zůstali týden. [7] První den v týdnu jsme se sešli k lámání chleba a Pavel promluvil ke shromáždění. Protože chtěl na druhý den odcestovat, protáhl řeč až do půlnoci. [8] Byli jsme shromážděni v horní místnosti, kde bylo mnoho lamp. [9] Nějaký mladík jménem Eutychos seděl na okně, a protože Pavel mluvil dlouho, přemáhal ho spánek. Usnul a spadl z třetího poschodí a když ho zvedli, byl mrtvý. [10] Pavel sešel dolů, sklonil se nad ním, objal ho a řekl: "Upokojte se, je v něm život." [11] Pak se vrátil nahoru, lámal a jedl chléb, dlouho do rána s nimi rozmlouval a potom odešel. [12] Chlapce přivedli živého a to je velice povzbudilo. [13] My jsme nastoupili na loď napřed a vypluli jsme směrem k Assu, kde se k nám měl připojit Pavel. Tak nám totiž nařídil a sám se rozhodl jít pěšky. [14] Když se s námi v Assu sešel, vzali jsme ho na loď a dopluli do Mitylény. [15] Odtud jsme pluli dál a na druhý den jsme se dostali do blízkosti Chia. Další den jsme připluli k Samu a příští den jsme dorazili do Milétu. [16] Pavel se totiž rozhodl minout Efez a neztrácet čas v provincii Asii, neboť spěchal, aby byl pokud možno na den letnic v Jeruzalémě. [17] Z Milétu poslal Pavel vzkaz do Efezu a zavolał si starší církve. [18] Když k němu přišli, řekl jim: "Vy víte, jak jsem si u vás počíнал celou dobu od prvního dne, kdy jsem přišel do Asie. [19] Sloužil jsem Pánu s velkou pokorou, v slzách a zkouškách, které mě potkaly pro úklady židů. [20] Víte, že jsem vám nezamlčel nic, co by vám bylo k prospěchu; všechno jsem vám řekl, když jsem vás učil ve shromáždění i v rodinách. [21] Naléhal jsem na Židy i Řeky a vyzýval je, aby se obrátili k Bohu a uvěřili v našeho Pána, Ježíše Krista. [22] Nyní jdu do Jeruzaléma, protože mě Duch nutí, a nevím, co mě tam potká. [23] Vím jen tolik, že mi Duch svatý město od města ohlašuje, že na mne čekají pouta a utrpení. [24] Ale já nepřikládám svému životu žádnou jinou cenu, než abych dokončil svůj běh a splnil úkol, který jsem dostal od Pána Ježíše: hlásat evangelium o Boží milosti. [25] Nyní vím, že mě už neuvidí nikdo z vás, k nimž jsem na svých cestách přišel hlásat Boží království. [26] Proto vám v tento den prohlašuji před Bohem, že mou vinou nikdo nezahyne, [27] neboť jsem vám oznámil celou Boží vůli a nic jsem nezamlčel. [28] Dávejte pozor na sebe i na celé stádo, ve kterém si vás Duch svatý ustanovil za strážce, abyste byli pastýři Boží církve, kterou si Bůh získal krví vlastního Syna. [29] Vím, že po mém odchodu přijdou mezi vás draví vlci, kteří nebudou šetřit stádo. [30] I mezi vámi samými povstanou lidé, kteří povedou scestné řeči, aby strhli učedníky na svou stranu. [31] Buďte proto bdělí a pamatujte, že jsem se slzami v očích po tři roky ve dne v noci každému z vás neustále ukazoval cestu. [32] Nyní vás svěřuji Bohu a slovu jeho milosti, které má moc vás proměnit a dát vám podíl mezi všemi, kdo jsou posvěceni. [33] Od nikoho jsem nežádal stříbro, zlato ani oděv. [34] Sami víte, že tyto mé ruce vydělávaly na všechno, co jsem potřeboval já i moji společníci. [35] Tím vším jsem vám ukázal, že máme takto pracovat, pomáhat slabým a mít na paměti slova Pána Ježíše, který řekl: "Blaze tomu, kdo dává, ne tomu, kdo bere." [36] Po těch slovech si s nimi se všemi klekl a pomodlil se. [37] Všichni se dali do hlasitého pláče, objímali Pavla a líbali ho, [38] dojatai nejvíce jeho slovy, že ho už nikdy neuvidí. Pak ho doprovodili k lodi.